

Med pinsepakken og finanslovaftalen er den private og den offentlige opsparing blevet styrket, og der er blevet lagt en dæmper på huspriserne himmelflugt; de stiger nu mindre end tidligere. Og hvor er alle skræmmebillederne blevet af? Det står jo her et år efter pinsepakken lysende klart, at der ikke er sendt chokbølger gennem boligmarkedet.

Men det er tilsyneladende ikke blot de borgerlige partiers skræmmebilleder, der er forsvundet, det er i dag også ganske vanskeligt at få øje på et borgerligt parti med et sammenhængende alternativ til regeringens økonomiske politik.

Det kan man i og for sig tage som en form for ros, men det er i virkeligheden også lidt tamt. Venstre siger, at de vil øge det offentlige forbrug ved at give befolkningen større valgmuligheder. Folketings-Venstre mener måske også, at de kan effektivisere kommunerne og den kommunale service, således at de kan tilbyde borgerne en langt bedre offentlig service for de samme penge, end det hidtil har været muligt for kommune-Venstre. Ja, enkelte forslag, som Folketings-Venstre har fremsat, betegner repræsentanter for kommune-Venstre som det rene bimmelim.

Og vil de borgerlige partier fortsat kickstarte eksporten og forbedre virksomhedernes konkurrenceevne ved at reducere deres skatte- og afgiftsbetalinger? Er det fortsat strategien at gennemføre det, vismændene i deres seneste rapport kalder en intern devaluering, og som vismændene derefter bruger ganske mange kræfter på at afvise, fordi det vil føre til en øget forurening, et øget lønpres og kortsigtet stigning i profitterne? Problemet for dansk erhvervsliv er jo ikke, at de ikke har noget at lave.

En af de største udfordringer i de kommende år bliver prioriteringsdebatten i den offentlige sektor. Flere ældre, færre erhvervsaktive vil skabe et voldsomt pres på de offentlige udgifter. Regeringen og Socialdemokratiet har fremlagt sit bud på, hvordan denne udfordring skal mødes.

For det første mener vi, det er vigtigt, at den private opsparing øges ganske betydeligt i de kommende år. Udbygningen af arbejdsmarkedspensionerne og en mindre skatteværdi af rentefradrag er vigtige instrumenter til at sikre en øget privat opsparing, der kan lette det offentlige udgiftspres i de kommende år.

For det andet er det vigtigt, at vi fastholder et betydeligt offentligt overskud, der sikrer, at vi

kan reducere den offentlige gæld og de tyngende renteudgifter. Samtidig må amter og kommuner overholde aftalerne for vækst i serviceudgifterne og vedstå deres del af ansvaret herfor.

Og endelig for det tredje mener vi, at det er ganske nødvendigt, at vi som samfund arbejder mere end i dag. Ikke sådan at forstå, at den daglige arbejdstid skal sættes op, men at samfundets samlede arbejdsindsats skal øges.

Bla. derfor er vi så optaget af at skabe et rummeligt arbejdsmarked, hvor der er plads til alle personer med nedsat arbejdsevne. Derfor er vi også optaget af at lette de unges vej gennem uddannelsessystemet og sikre, at de ældre bliver længere på arbejdsmarkedet.

Hvis denne strategi følges, vil vi kunne sikre, at velfærdssamfundet fortsat kan finansieres og forbedres. Den tid er forbi, hvor man kunne undgå ubehagelige prioriteringsdiskussioner ved blot at sætte skatterne op. Øgede skatter kan ikke løse de kommende års nødvendige prioriteringer.

Selvfølgelig skal vi også løbende tilpasse, justere og effektivisere den offentlige sektor; det skal ethvert politisk parti. Det har vi bla. gjort med pinsepakken, efterlønsreformen og boligstøttereformen.

Men skal vi honorere udgiftspresset i det kommende år, skal den offentlige og private opsparing øges, og vi skal som samfund simpelt hen samlet yde en ekstra arbejdsindsats. Eller som kronikredaktøren på Dagbladet Information forleden satirisk kaldte prioriteringsdebatten, så er det et valg mellem Lykketoft eller familien, forstået på den måde, at enten må man vælge regeringens bud på en prioritering, eller også må man selv passe sine børn og sine forældre; der er nemlig ikke noget alternativ.

Men Venstre, ja, de er nærmest stået af. De deltager slet ikke i den prioriteringsdebat. Nej, den offentlige service skal forbedres og tilbude udvides gennem flere valgmuligheder og udlicitering. Ja, forleden meddelte Venstres pressechef ifølge Berlingske Tidende den undrende offentlighed, at Venstres formand »ikke er til rådighed på spørgsmål om prioriteringerne i Venstres sundhedspolitik«.

Her har vi jo i virkeligheden dansk politikers svar på den usynlige mand. Man skal ikke nyde noget, nej, man bliver væk. Undtagelsen er, når der er tale om små populistiske meldinger som f.eks. i relation til det toldfri salg.